

อนุสาวรีย์เจ้าแม่มะลิกา

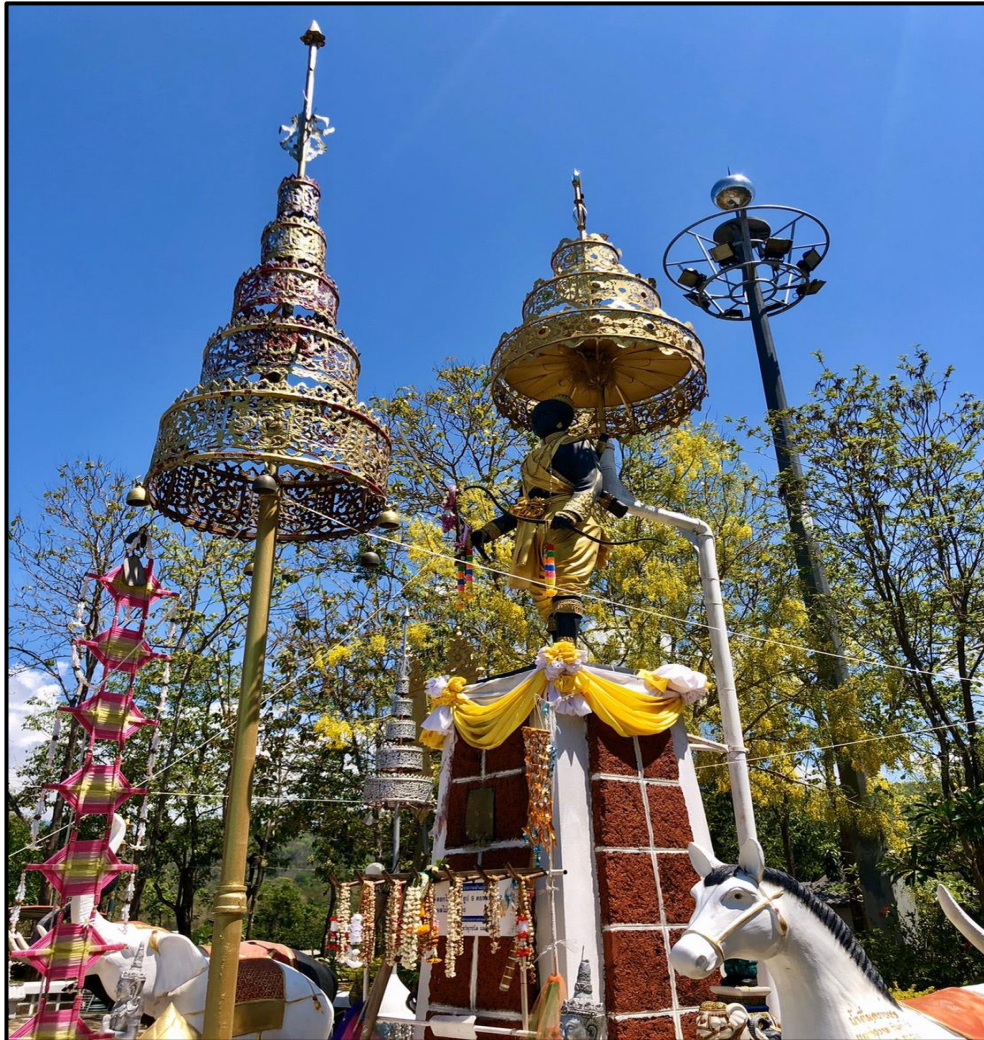
ประวัติเจ้าแม่มะลิกา

เจ้าแม่มะลิกาเป็นพระธิดาของพระเจ้าอုตมศิลป์กับพระนางสามผิวเจ้าผู้ครองเมืองนครเมืองฝางประวัติเมื่อพุทธศักราช ๒๑๓๒ ปีมะโรงตามตำนานกล่าวว่าพระนางเลอเลิศไปด้วยพระสิริโฉมอันงดงามยิ่งนักเหมือนผ้ามารดาพระเจ้าอูตมศิลป์ขนานพระนามว่ามะลิกาตามพระสุบินของพระมเหสีเมื่อพระนางทรงเจริญวัยแตกเนื้อสาวพระชันษาได้ ๑๘ ชันษา ได้มีราชบุตรหลายหลายหัวเมืองมาเพื่อขอผูกพันด้วยแต่พระนางไม่เคยสนพระทัยในราชบุตรเหล่านั้นอยู่มาวันหนึ่งพระนางก็รับร่ำพระบิดาให้สร้างเวียงให้ใหม่เพื่อไม่ให้ใครมารบกวนพระเจ้าอูตมศิลป์ได้สร้างเมืองเล็ก ๆ ให้เมื่อพุทธศักราช ๒๑๕๐ ปีระกาเดือนสี่โดยสร้างประตูเวียงสี่ด้าน พร้อมสร้างวัดหัวเวียง(วัดสันกาบโปก) ไว้ทางด้านทิศตะวันออกของเวียงครั้งสร้างเวียงเสร็จเรียบร้อยก็ทรงอพยพไพร่พลออกจากเวียงฝางในเวลาบ่ายตามเส้นทางที่ขบวนเสด็จผ่านก็มีแม่ฮ้างนางสาวที่จงรักภักดีเดินส่งตามเสด็จเป็นจำนวนมากจนต่อมาได้เกิดหมู่บ้านขึ้นตามเส้นทางที่เดินส่งตามเสด็จหมู่บ้านเหล่านั้นเรียกว่าบ้านแม่ฮ้างและบ้านแม่สาวตราบนปัจจุบันเมื่อใกล้เวียงใหม่ตะวันอ่อนแสงทองแสงเป็นสีแดง (คำไทยใหญ่เรียกสีแดงบ้านเหลือง) จึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่าบ้านแม่เหลืองจากนั้นเข้าเขตแม่ฮ้างขบวนเสด็จถึงเวียงใหม่เป็นเวลาเย็นย่ำสนธยาจึงเรียกเวียงใหม่นี้ว่า "เวียงสนธยา" ปัจจุบันคือ อำเภอแม่ฮ้าง

งานประเพณีวัฒนธรรม เทศบาลตำบลแม่ฮ้าง

พระนางมะลิการองเมืองสนธยาได้ ๔๐ ปีก็ทรงพระประชวรด้วยโรคไข้ไทยพอยด์และโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ เสด็จสวรรคตเมื่อพุทธศักราช ๒๑๙๐ เป็นพระชันษา ได้ ๕๘ ชันษา หลังจากนั้นเปียงสนธยาก็เกิดทุกข์ภัย ข้าวยากมากแพงเกิดการโจรกรรมจับปล้นอยู่เป็นเนืองนิจประชาชนต่างพากันอพยพแยกย้ายหนีไปหมดจึงสันนิษฐานว่าเวียงสนธยาได้กลายมาเป็นเวียงร้างมาตั้งแต่นั้น

พุทธศักราช ๒๕๒๓ สุขาภิบาลอำเภอแม่เฒ่าพร้อมกับราษฎรในพื้นที่ร่วมแรงร่วมใจกันสร้างอนุสาวรีย์เป็นอนุสรณ์แด่พระนางโดยใช้งบประมาณของสุขาภิบาลอำเภอแม่เฒ่ากลับได้รับอนุโมทนาจากหลวงพ่อบุญเย็นฐานธมโม เจ้าอาวาสวัดพรหมมหาราชอำเภอไชยปราการโดยใช้พื้นที่สาธารณะประโยชน์ประมาณ ๗๐๐ ไร่

ข้อมูลโดยอาจารย์พงษ์พันธ์ ตะติยา
ปรับปรุงโดยชมรมผู้สูงอายุอำเภอแม่เฒ่า
๑๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

งานประเพณีได้มีพิธี เทตบาตดำบดแม่เฒ่า

งานประเพณีส้มพันธุ์ เทศบาลตำบลแม่เมาะ